

Štvrtá nedeľa v období cez rok B

28. januára 2024

Mk 1, 21 – 28

Milé sestry a bratia v Kristovi

Pohľad na svet okolo nás asi pre nikoho nie je príliš radostný. Popri nesporných úspechoch dnešného ľudstva, vidíme dnes vo svete aj veľa zla, bezohľadnosti, šírenia nenávisťi, vojen, nepokoja. Dokonca nielen so stavom sveta nemôžeme byť dnes spokojní, ani v cirkvi nenachádzame oázu dobra a pokoja. Niektorí neveriaci ľudia za tým hľadajú rôzne sprisahania, organizované skupiny s cieľom škodiť. Viera nám ale pripomína, že vo svete vždy bolo a je zlo. Niekedy sa prekvapene pýtame sa prečo tomu tak je, prečo Boh nezariadil svet tak, aby sa v ňom zlo nevyskytovalo.

Ani v biblii sa nehovorí o svete, v ktorom by zlo absentovalo, nemalo žiadnu moc, bolo raz navždy porazené. Namiesto toho Biblia hovorí o zápase so zlom. Nádej aj pre nás vzbudzuje, že Boh nám ľuďom v zápase so zlom pomáha, oslobodzuje nás od neho.

Možno prekvapuje, že zlo sa vyskytovalo aj v tesnej blízkosti Ježiša. Hneď na začiatku svojho verejného účinkovania ho zakúsil ako pokúšanie na púšti. A dnes sme počuli o prvom znamení, ktoré vykonal v kafarnaumskej synagóge, kde vyhnal zlého ducha z posadnutého. Je to text z úplného začiatku Markovho evanjelia. Je príznačné, že so zlom sa stretáme hneď na začiatku Ježišovho príbehu, podobne ako na začiatku Starého Zákona v príbehu prvých ľudí. Možno nás trochu prekvapilo, že zlého ducha tu stretáme v posvätnom priestore - v synagóge, kam sa bežní ľudia chodili modliť, stretať sa s Bohom.

Skúsenosť pokúšenia a pokúšania hovorí, že zlo nie je ďaleko od nás, vstupuje dokonca aj do nášho posvätného priestoru. Zlo nemusí byť vždy len mimo nás, niekedy sa snaží vstúpiť aj do nás samotných, aj my sa rozhodujeme medzi dobrom a zlom. Ale zároveň nesmieme zabudnúť, že Boh a jeho Syn Ježiš nám v zápase so zlom pomáhajú, chcú nás oslobodiť od zla. Skúsme si aj my spomenúť, koľkokrát nám samotným Boh i Ježiš pomohol v našom zápase so zlom. Ak sa pozrieme do svojho vlastného vnútra, môžeme si uvedomiť, ako nás on sám oslobodzuje od prílišnej koncentrácie na hľadanie seba samého, od zúženej predstavy nášho vlastného sebeckého ja. Boh nám určite pomáha aj v súkromnom priestore nášho vlastného vnútra, vlastnej duše, v priestore, ktorý môžeme pokladať za chrám nášho života. Boh nás oslobodzuje tým, že očisťuje naše úmysly, vedie nás bližšie k skutočnému dobru.

Vyhnať zlo z chrámu nášho života, z našej duše my samotní často sami nedokážeme, nevieme sa ho celkom zbaviť vlastnými silami. Ak sa pýtame, čo máme robiť, ako bojovať so zlom, ktoré je blízko nás, našej duše, potom nám pomáha dnešné evanjelium. Ježiš so zlom nevedol žiadne dlhé diskusie: Jeho dialóg so zlom bol krátky: „Mlč a vyjdi z neho.“ Alebo na inom mieste: „Odíď pokušiteľ, vzdial sa do ohňa večného.“ To bola Ježišova komunikácia so zlom. A naozaj platila, aj ľudia sa divili moci, ktorá zlo prekonávala, ktorá z Ježiša vychádzala.

Zároveň si musíme uvedomiť, že zápasíť so zlom, vyháňať ho nestačí. Aj tu platí Ježišova rada, že vyprázdnené vnútro človeka je ešte väčšou šancou pre návrat zla. Oveľa dôležitejšie je potom zaplniť svoju dušu dobrom. Mať v sebe to, čo Ježiš šíril. Potom sa už nebudeme musieť príliš koncentrovať na

boj so zlom. Stačí, keď ho nevpustíme do svojej duše a zároveň sa budeme snažiť mať v sebe Krista. Snažiť sa byť k nemu blízki. Vtedy nás on sám oslobodzuje od toho, čo nás vedie ku zlu.

Nezabudnime ani my na svoju prvotnú skúsenosť, ako nás Boh oslobodil od zla. Nezabudnime, ako sme zakúsili aj milosť, dar jeho blízkosti. Snažme sa uchovať si Krista, jeho evanjelium, radostnú zvesť evanjelia vo svojom vnútri, vo svojej duši. Tak, aby sme aj my svojim životom vedeli šíriť túto radosť, radosť zo spásy, ktorú Boh prináša do našich životov. Vtedy sa nebudeme len sťažovať na to, aký je dnešný svet zlý, ale aj my prispejeme svojim dielom k tomu, aby svet bol aspoň o kúsok lepší.

Nezabudnime, že zlo je síce mocné, ale Boh je všemohúci.

Viliam Arbet